I. Lý thuyết cơ bản

1. Các kiểu dữ liệu cơ sở

- Kiểu số nguyên:

Kiểu (Type)	Độ lớn (Byte)	Miền giá trị (Range)
char	1	-128 +127
int	2	-32.768 +32.767
short	2	-32.768 +32.767
long	4	-2.147.483.648 +2.147.483.647

- Kiểu số thực:

Kiểu (Type)	Độ lớn (Byte)	Miền giá trị (Range)
float (*)	4	3.4*10 ⁻³⁸ 3.4*10 ³⁸
double (**)	8	1.7*10 ⁻³⁰⁸ 1.7*10 ³⁰⁸

Kiểu ký tự:

- Tên kiểu: char
- Miền giá trị: 256 ký tự trong bảng mã ASCII.
- Chính là kiểu số nguyên do nó lưu tất cả dữ liệu ở dạng số và không lưu trực tiếp ký tự mà chỉ lưu mã ASCII của ký tự đó.
- Mã ASCII từ 'A' đến 'Z' là 65 đến 90
- Mã ASCII từ 'a' đến 'z' là 97 đến 122.
- Kiểu luận lý:
 - Trong C chuẩn không có kiểu luận lý. Giá trị sai (false) là 0, giá trị đúng (true) là khác
 0 (thường là 1).
 - C++: kiểu luận lý là bool

2. Biến – hằng – câu lệnh và biểu thức

- Biến
 - Cú pháp:
 - <kiểu> <tên biến>;
 - <kiểu> <tên biến 1>, <tên biến 2>;

- Ví dụ:
 - int i;
 - int j, k;
- Hằng
 - Cú pháp:
 - #define <tênhằng> <giá trị>
 - Hoặc sử dụng từ khóa const.
 - Ví du:
 - #define MAX 100 // Không có;
 - #define PI 3.14 // Không có;
 - const int MAX = 100;
 - const float PI = 3.14;
- Câu lệnh: được kết thúc bằng dấu chấm phẩy (;)
 - Câu lệnh đơn: chỉ gồm 1 câu lệnh
 - Câu lệnh phức: gồm nhiều câu lệnh đơn được bao bởi { và }
 - Ví du:
 - a = 2912; // Câu lệnh đơn
 - { // Câu lệnh phức/khối lệnh
 a = 2912;
 b = 1706;
 - }
- Biểu thức:
 - Được tạo thành từ các toán tử (Operator) và các toán hạng (Operand).
 - Ví dụ: int a = 2 + 3 * 4;

3. Chuỗi định dạng

Đặc tả	Ý nghĩa	
%c	Ký tự	char
%d, %ld	Số nguyên có dấu	char, int, short, long
%f, %lf	Số thực	float, double
%s	Chuỗi ký tự	char[], char*
%u	Số nguyên không dấu	unsigned int/short/long

Ký tự điều khiển	Ý nghĩa
\a	Tiếng chuông
\ b	Lùi lại một bước
\ n	Xuống dòng
\t	Dấu tab
\\	In dấu ∖
\?	In dấu ?
\"	In dấu "

4. Ép kiểu dữ liệu

- Ngầm định:
 - Kiểu dữ liệu đích phải có dãy giá trị lớn hơn kiểu dữ liệu nguồn.
 - Ví dụ: chuyển từ int sang float.
 - int a = 10;
 - float f = a;
- Tường minh:
 - Thay đổi kiểu dữ liệu có dãy giá trị lớn sang dãy giá trị nhỏ hơn.
 - Ví dụ: chuyển từ float sang int.
 - float f = 10.51;
 - int a = (int) f;

5. Câu lệnh nhập xuất

- *Thw viện:* #include <stdio.h> (standard input/output).
- Câu lệnh nhập:
 - scanf ("<chuỗi định dạng>", <các đối số>);
 - Ví dụ: scanf("%d", &a); // Nhập giá trị cho biến a
- Câu lệnh xuất
 - printf ("<chuỗi cần xuất>/[<định dạng>]", [<các đối số>])
 - Ví dụ: printf("Hello World");
 - int x=5; printf("Gia tri x = %d",x);

6. Sử dụng toán tử 1 ngôi

- Giống nhau giữa ++<biến> và <biến>++
 - Đều tăng <biến> thêm 1 đơn vị
 - Cách sử dụng như nhau nếu chúng nằm độc lập
- Khác nhau giữa ++<biển> và <biển>++
 - Khi chúng nằm trong một biểu thức.

- ++<biến> sẽ tăng <biến> trước khi thực hiện biểu thức.
- <biển>++ sẽ thực hiện biểu thức trước khi tăng <biển>.
- Ví du:
 - int i = 1;
 - int b = 10 + ++i (1) sẽ khác với int b = 10 + i++ (2). Biểu thức thức (1) b sẽ có kết quả là 12. Biểu thức (2) b sẽ có kết quả là 11.
- Tương tự cho toán tử --

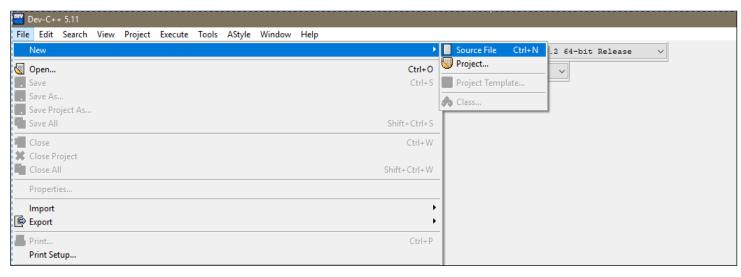
7. Toán tử điều kiện

- Cú pháp:
 - <biểu thức 1>? <biểu thức 2>: <biểu thức 3>.
 - <biểu thức 1> đúng thì giá trị là <biểu thức 2>.
 - <biểu thức 1> sai thì giá trị là <biểu thức 3>.
- Ví du:
 - s1 = (1 > 2) ? 2912 : 1706; //kết quả là s1 = 1706
 - int s2 = 0;
 - 1 < 2 ? s2 = 2912 : s2 = 1706; //Kết quả s2 = 2912

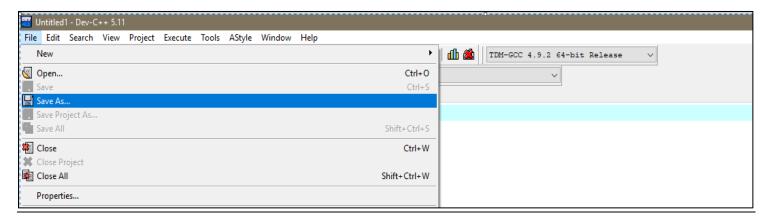
II. Bài tập mẫu hướng dẫn thực hành.

1. Khởi tạo 1 chương trình c:

Bước 1:

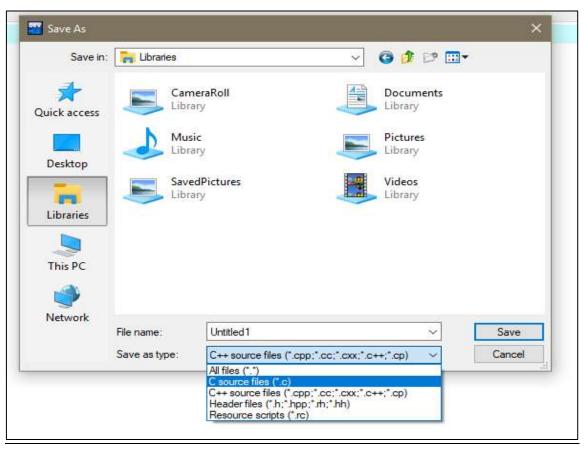
Bước 2: Sau khi tạo xong file mới, nhấn File → chọn Save as

Bước 3:

File name: đặt tên file cần lưu

Save as type: chon C source files (*.c)

2. Các ví dụ cơ bản

a. Viết chương trình xuất ra câu thông báo: "Chao ban den voi ngon ngu C".

```
#include<stdio.h>
int main() {
   printf("Chao ban den voi ngon ngu C");
   return 0;
}
```

b. Viết chương trình nhập vào 1 số nguyên, xuất ra màn hình số nguyên vừa nhập.

```
#include<stdio.h>
int main() {
   int a;
   printf("Nhap so nguyen a: ");
   scanf("%d", &a);
   printf("So nguyen vua nhap la: %d", a);
   return 0;
}
```

c. Viết chương trình nhập vào 2 số nguyên, Tính và xuất kết quả tổng, tích, hiệu và thương 2 số nguyên vừa nhập.

```
#include<stdio.h>
int main() {
   int a, b;
   printf("Nhap 2 so nguyen: ");
   scanf("%d%d", &a, &b);
   int tong = a + b;
   int hieu = a - b;
   int tich = a * b;
   float thuong = (float)a/(float)b;
   printf("Tong = %d\n", tong);
   printf("Hieu = %d\n", hieu);
   printf("Tich = %d\n", tich);
   printf("Thuong = %0.1f", thuong);
   return 0;
}
```

d. Viết chương trình tính biểu thức sau (x là số nguyên, f(x) là số thực)

$$f(x) = \frac{3x^5 + 2x + \sqrt{x+1}}{5x^2 - 3}$$

```
#include<stdio.h>
#include<math.h>
int main() {
    printf("Nhap so nguyen x: ");
    int x;
    scanf("%d", &x);
    float f = (3 * x*x*x*x*x + 2 * x +
    sqrt((float)(x+1)))/(5*x*x - 3);
    printf("f(x) = %f", f);
    return 0;
}
```

e.Viết chương trình nhập vào 1 kí tự bất kỳ. Xuất ra mã asscii của ký tự đó. Nếu ký tự là chữ hoa thì biến thành chữ thường và ngược lại.

```
#include<stdio.h>
int main() {
    printf("Nhap ky tu: ");
    char c;
    scanf("%c", &c);
    printf("Ma Ascii cua %c la %d\n", c, c);
    char hoa = (c >= 97 && c <= 122)?c-32:c+32;
    printf("Hoa/thuong: %c", hoa);
    return 0;
}</pre>
```

f.Tình diện tích hình tròn. Gợi ý: sử dụng hằng số pi để thực hiện

```
#include<stdio.h>
int main() {
   const float pi = 3.14;
   float r;
   printf("Nhap ban kinh: ");
   scanf("%f", &r);
   float dt = pi * r * r;
   printf("Dien tich: %0.2f", dt);
   return 0;
}
```

g.Nhập vào 2 số nguyên a,b. Tìm số lớn nhất trong 2 số.

```
#include<stdio.h>
int main() {
   int a, b;
   printf("Nhap 2 so nguyen: ");
   scanf("%d%d", &a, &b);
   int max = (a>b)?a:b;
   printf("Max = %d", max);
   return 0;
}
```

h.Nhập chương trình sau, thực thi và xem kết quả để phân biệt sự giống và khác nhau của toán tử 1 ngôi.

```
#include<stdio.h>
int main() {
    int i = 1;
    printf("i = %d\n", i);
    int bt = 10 + ++i;
    printf("Ket qua cua bieu thuc: 10 + ++i la: %d; gia
tri cua i la: %d\n", bt, i);
    printf("Khoi tao lai gia tri i = %d\n", i);
    i = 1;
    bt = 10 + i++;
    printf("Ket qua cua bieu thuc: 10 + i++ la: %d; gia
tri cua i la: %d\n", bt, i);
```

```
return 0;
}

i = 1

Ket qua cua bieu thuc: 10 + ++i la: 12; gia tri cua i la: 2

Khoi tao lai gia tri i = 2

Ket qua cua bieu thuc: 10 + i++ la: 11; gia tri cua i la: 2
```

i.Nhập mã Ascii. Nếu mã Ascii là của 26 chữ cái tiếng Anh (A -> Z) thì in ra kết quả là "là chữ cái", ngược lại in ra ký tự tương ứng với mã đó.

```
#include<stdio.h>
int main() {
    int as;
    printf("Nhap ma Ascii: ");
    scanf("%d", &as);
    (as >= 65 && as <= 90 || as >= 97 && as <=
12)?(printf("La chu cai")):(printf("Ky tu: %c", as));
    return 0;
}</pre>
```

j.Nhập hai số nguyên. In ra giá trị max và min.

```
#include<stdio.h>
int main() {
    int a, b;
    printf("Nhap 2 so nguyen: ");
    scanf("%d%d", &a, &b);
    (a>b)?(printf("Max = %d\n", a)):(printf("Min: %d\n",
a));
    (b>a)?(printf("Max = %d\n", b)):(printf("Min: %d\n",
b));
    return 0;
}
```

III. Bài tập tương tự ở lớp

- 1. Viết chương trình nhập vào số thực.
 - a. In ra phần nguyên của số đó
 - b. In ra 1 số thập phân liền sau dấu . của số thực đó.
- 2. Viết chương trình để có kết quả như sau:

```
Gia tri cua i la 3
Bieu thuc 20 + ++i + i++ co ket qua la: 28; i = 5
```

- 3. Viết chương trình nhập vào mã Ascii. In ra ký tự tương ứng với mã Ascii đó.
- 4. Nhập vào 1 ký tự. Kiểm tra xem ký tự đó là: chữ hoa, chữ thường hay ký tự khác.
- 5. Nhập 3 số nguyên. Tìm max và min của 3 số đó.
- 6. Nhập năm sinh. Tính tuổi tương ứng. Nếu tuổi >= 18 thì in ra: "đủ tuổi đi làm", ngược lại in ra: "còn tuổi đi học".

BUỔI 1: KIỂU DỮ LIỆU VÀ PHÉP TOÁN

7. Viết chương trình tính giá trị của biểu thức: (với x là số nguyên, f(x) là số thực)

$$f(x) = \frac{3x^2 + 4x + 5}{2x + 1}$$

IV. Bài tập về nhà

- 1. Nhập 2 cạnh của hình chữ nhật (là số nguyên). Tính diện tích, chu vi và đường chéo (số thực) của hình chữ nhật.
- 2. Nhập 1 ký tự. Kiểm tra ký tự đó có thuộc 26 chữ cái tiếng Anh hay không?
- 3. Viết chương trình giải phương trình bậc nhất: ax + b = 0 (a khác 0), với a, b là số nguyên, x là số thực.